

København d. 11. 6. 1903.

Kære Ven og Mester!

Naar der nu paa Mandag holdes
Fest for dig paa Troldhaugen, i
Bergen, ja ^{over} hele Norge, og du fra
alle Verdenshjørner modtager fortjent
Hyldest, vil jeg i Stillehed minde de
Timer og Dage, jeg fik lov at tilbringe
sammen med dig og sende en trofast
Tak for mangeaarigt Venskab.

Jeg har meget at takke dig for,
mere end du maaske tænker. Ikke
blot for din Musik, som jeg elskede,
længere for jeg kendte dig personligt,
men ogsaa for den Sympati, hvormed
du fra første Færd kom mig i møde,

da jeg som ukendt, og uilig
blev forestillet for dig.

Som din skønheds smukke
Kunst forlangt havde bjergtaget
mig, saaledes virkede du strax
ved Personlighedens stille Magt.
Du hverken doerete eller søgte
at paatvinge nogen Mening, men
du aabnede mit Øre for ukendte
Skønheder og Ejendommeligheder,
dog Slettebeboeren med op paa
Fjeldet, "Trolthaugen" kan vi kald.
det, hvor ~~der~~ Horisonten er vidne,
Himlen nærmere.

Og naar vi i Eurium
talte ved om det, der er os
dyrebarest og besjæler os begge,

da lod du mig faa Tusblik i
dit store, varmt bankende Kunstner-
hjerter. Det var Kunstnerens hellige
Sand, jeg der herte kunde. Det
blev den Paavirkning, der satte
dybere Spor end mange bars-
studium, og derfor skylder jeg dig
Tak fremfor nogen.

Og saa til Lykke sa med dit
Livs-afsnit, der endte saa stolt, og
til Lykke med dit, ~~helt~~ begynder,
og som gemmer nye Sejre i sit
Skot!

Hjertelig Hilsen til din
praegtige Kunstner.

Din hengivne

Afred Topp.